

Ex 11,1 – 8 Ex 12,1-3. 6-7. 11-14 Desátá egyptská rána a odchod Izraelců

J 19,31 - 36

Před týdnem jsme při bohoslužbě četli z Bible a mluvili o 9 pohromách, které dolehly na Egyptány, protože egyptský vládce faraón stále odmítal propustit Izraelce z otroctví na svobodu. Egyptských ran bylo 10 (biblické symbolické číslo dokonalosti, úplnosti). Četli jsme dnes o 10., nejhorší ráně, což byla smrt prvorozených. Je potřeba zdůraznit, že bratři **Mojžíš a Áron varovali faraóna před každou pohromou** a důrazně jej žádali, aby umožnil Izraelcům odchod z Egypta; v tom případě by žádná rána (pohroma) nenastala. I nyní před 10. hroznou ranou Mojžíš říká faraónovi předem, co se stane, varuje ho, že zemře i jeho – králův nejstarší syn, následník trůnu! Je s podivem, že se faraón z těch devíti pohrom nepoučil a nezačal se trochu bát toho izraelského Boha Hospodina! Mojžíšovi nevěřil, jeho Boha neuznával a zatvrzele odmítal dát židovskému lidu svobodu.

Četli jsme, že si Izraelci vyžádali od Egyptanů šperky a pláště. Stříbrné a zlaté předměty byly zřejmě posvátné ozdoby – egyptské kultické amulety. Egyptané tak byli zbaveni ochrany svých božstev, protože bez posvátných ozdob nemohli před své bohy předstoupit. Současně spatřujeme v odnesených předmětech a pláštích náhradu mzdy, kterou vykořisťování Izraelci po dlouhé roky nedostávali.

10. egyptská rána – smrt všech prvorozených u lidí i u dobytka. Podle Starého zákona totiž všichni prvorození náleželi Hospodinu. Prvorození samci zvířat byli obětováni, prvorození synové byli vykupováni. Nejstarší syn se často stal knězem – Božím služebníkem. Proto smrt prvorozených – ti patřili izraelskému Bohu Hospodinu. Jestli jsou egyptská božstva opravdu živá a mocná, ať něco udělají, ať ty prvorozené zachrání. – **Izraelce zachraňuje krev obětního zvířete – beránka.** Noc smrti u Egyptanů je nocí záchrany Izraelců – nocí jejich odchodu z otroctví do zaslíbené země, do svobody. To je smysl židovských Velikonoc, to si Izraelci připomínají dodnes o velikonočních svátcích pascha. Na ně navazují křesťanské Velikonoce – svátky prolité krve Krista, která zachraňuje od smrti a uvádí na cestu života, světla a svobody Kristovým vzkříšením. **Pán Ježíš je v hluboké náboženské symbolice nazýván obětním beránkem.** Proto jsme četli z Janova evangelia zprávu o tom, že římsští vojáci

zlámali dvěma zločincům na kříži kosti, aby urychlili jejich smrt; ale Ježíšovi kosti nezlomili, ten už byl mrtev. Izraelským obětním beránkům nesměla být zlomena kost (čti: Ex 12,46; Nu 9,12; Ž 34,21). Krev zabitých beránek tenkrát o Veliké noci zachránila Izraelce od smrti prvorozených, v židovských rodinách nikdo nezemřel. Kristova smrt na kříži zachraňuje nás od věčné, duševní smrti. Faraón zoufalý nad smrtí svého syna konečně dovolil židovským otrokům opustit Egypt. Podobně **ten zlý – ďábel rezignuje před krví Ježíše Krista a už nemá moc nad smrtí jeho věrných (Kristových věrných); musí jim dovolit cestu ke svobodě, ke světlu, k věčnému životu v Božím království.**

Sestry a bratři, ať patříme mezi ty, které Kristova krev osvobozuje a zachraňuje!
Amen.

/Jindřiška Buttová, 2. 8. 2020 Praha 4 Krč/